

POSTANOWIENIE

Dnia 13 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Michał Laskowski (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

Protokolant Danuta Bratkrajc

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Jerzego Engelkinga
w sprawie **B. Ż.**

w przedmiocie podjęcia i umorzenia postępowania wykonawczego
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 13 kwietnia 2023 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść
od postanowienia Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej
z dnia 6 sierpnia 2021 r., sygn. akt II Ko 800/21

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 6 sierpnia 2021 r. (sygn. akt II Ko 800/21, sygn. akt II K 459/10) na podstawie art. 15 § 2 k.k.w. podjęto zawieszone postanowieniem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 6 marca 2020 r. (sygn. akt II Ko 238/20) postępowanie wykonawcze wobec skazanego B. Ż. i na podstawie art. 103 § 1 pkt 3 k.k. umorzono postępowanie wykonawcze wobec B. Ż. w przedmiocie wykonania wyroku Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 16 listopada 2010 r. (sygn. akt II K 459/10) z uwagi na to, że od daty uprawomocnienia się rozstrzygnięcia tj. od dnia 24 listopada 2010 r. upłynął okres 10 lat, stąd zgodnie z art. 103 § 1 pkt 3 k.k. należało uznać, iż postępowanie wykonawcze podlega umorzeniu z uwagi na przedawnienie wykonania kary.

Od powyższego postanowienia kasacje w trybie art. 521 § 1 k.p.k. wniosk Prokurator Generalny, zarzucając temu orzeczeniu „*rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie art. 103 § 1 pkt 3 k.k. w zw. z art. 15 § 1, 3 i 4 k.k. oraz art. 15 zzz¹ ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. 2021.2095 t.j.), polegające na niesłusznym uznaniu, że doszło do przedawnienia wykonania kary 12 miesięcy ograniczenia wolności, orzeczonej wobec B. Ż. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 16 listopada 2010 r.. sygn. akt II K 459/10, co doprowadziło do bezzasadnego umorzenia postępowania wykonawczego.*”

Prokurator Generalny wniosk o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna w zakresie rażącego naruszenia art. 15 zzz¹ ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. 2021.2095 t.j.), co było wystarczające do uchylenia orzeczenia. Rozważania o ewentualnym naruszeniu pozostałych wskazanych przez Prokuratora Generalnego przepisów byłyby przedwczesne.

Zgodnie ze wskazanym powyżej przepisem, który obowiązywał w dacie wydawania postanowienia przez Sąd - w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, oraz w okresie 6 miesięcy po ich odwołaniu nie biegnie przedawnienie karalności czynu oraz przedawnienie wykonania kary w sprawach o przestępstwa i przestępstwa skarbowe. Okresy te liczy się od dnia 14 marca 2020 r. - w przypadku stanu zagrożenia epidemicznego, oraz od dnia 20 marca 2020 r. - w przypadku stanu epidemii. Jedynie uznanie, że przed wejściem w życie tego przepisu przedawnienie w istocie nastąpiło sprawiałoby, że przepis ten nie miałby zastosowania do sytuacji

skazanego. Jednak Sąd nie wskazuje na jakiej podstawie, poza podanymi w petitum postanowienia uznał, że w istocie doszło do przedawnienia wykonania kary.

Sąd oceniając ponownie zagadnienie możliwości umorzenia postępowania wykonawczego ustalić musi relację art. 15 z¹ cytowanej ustawy do art. 15 k.k.w. oraz ocenić zachodzenie przesłanek przedawniania wykonania kary na gruncie obu tych rozwiązań.

Należało zatem orzec jak w sentencji.

[SOP]

[ł.n]